

عنوان مقاله:

چالش انتقال فرم و محتوا در ترجمه ادبیات غنایی با استناد به ترجمه یک غزل حافظ از فریدریش روکرت

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 17، شماره 25 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمدحسین حدادی - عضو هیات علمی

خلاصه مقاله:

وقتی در ترجمه ادبیات غنایی از دغدغه انتقال فرم و محتوا سخن به میان می آید، در وهله نخست این سوال مطرح می شود که چه ظرفیت ها و توانمندی هایی در زبان مقصد برای انتقال این مهم نهفته است؟ آنچه راه فریدریش روکرت را برای انتقال فرم و محتوای غزلیات حافظ (حداقل به صورت نسبی) فراهم کرد، این است که او قبل از اقدام به ترجمه، برخی از مجموعه اشعار خود را به سبک فرم شعری غزل سروده و با وارد کردن آن به زبان آلمانی، ظرفیت و توانمندی لازم را به ادبیات آلمان بخشیده بود. تثبیت فرم غزل در زبان آلمانی، این توانایی را به او داد که همزمان به عنوان مترجم و ادیب (شاعر) در ترجمه های خود به توفیق نسبی در انتقال فرم و محتوای شعر زبان مبدا دست یافته و تفکر نوینی از چگونگی انتقال فرم از زبان مبدا به مقصد به یادگار نهد. این تفکر نقش مهمی در تحقق شعار او "شعر جهانی آشتی جهانی است" داشته و در راستای ایده ادبیات جهانی قرار داشت.

کلمات کلیدی:

: مطالعات ترجمه، غزل، ادبیات جهانی، فرم، محتوا، ادیب، بومی سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1268805>

